

Passie voor **fraaie en duurzame koeien**

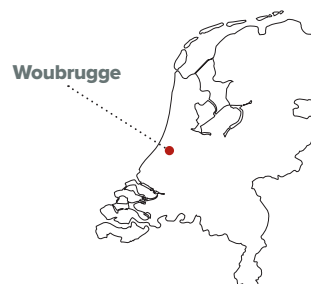
Arjo en Miranda Hoogerbrugge met de excellente stalfavoriet Geertruida 35. De Goldwyndochter staat in haar vijfde lijst voorspeld op 13.877 kg melk, 4,30 procent vet, 3,41 procent eiwit en 119 lactatiewaarde

In 2013 werd na jaren van deelname aan keuringen het eerste melkgevende dier van Arjo en Miranda Hoogerbrugge kampioene op de Vebo. Inmiddels domineerden broer en zus de afgelopen editie met vijf van de zes kampioenstitels en draaiden ze al een paar keer mee in de finale van een landelijke show. De fokkers uit Woubrugge bezoeken jaarlijks zeker zes keuringen, puur uit liefhebberij.

TEKST FLORUS PELLIKAAN

BEDRIJFSPROFIEL

namen	Arjo en Miranda Hoogerbrugge
plaats	Woubrugge
aantal melk- en kalfkoeien	71
aantal stuks jongvee	40
grondgebruik	48 ha pacht, 2 ha eigendom
rollend jaargemiddelde	9851 4,28 3,52
neventak	25 fokkoaien

‘Passiehoeve’ prijkt er op het bedrijfsbord aan de weg van de boerderij van Arjo (44) en Miranda (40) Hoogerbrugge uit Woubrugge. ‘Passie voor duurzaamheid’ staat er als verduidelijking onder geschreven. Begin september was de passie voor keuringsdeelname in ieder geval duidelijk zichtbaar tijdens de Vebo in Rijpwetering. Keuringen en duurzaamheid hebben volgens Arjo alles met elkaar te maken. ‘Men wil wel eens anders doen geloven, maar op een keuring belandt alleen een koe op kop die het ook in zich heeft om oud te worden. Mooie en duurzame koeien gaan beslist hand in hand. Wij willen graag een zo oud mogelijke veestapel, daar is meer mee te verdienen, omdat je de opfokkosten over meer jaren uitsmeert.’ Veertien koeien van broer en zus Hoogerbrugge produceerden inmiddels al meer dan 100.000 kilo melk en afgelopen twee jaar passeerden drie koeien per jaar die grens. ‘En de koeien hebben het hier in de veertig jaar oude stal echt niet makkelijk. Maar duurzaamheid komt vooral tot stand door een goede verzorging en passie voor de koeien. Dat is ook wat we leuk vinden.’

Oude stal door pachtbedrijf

Wie in gesprek is met Arjo en Miranda Hoogerbrugge, merkt al snel dat alles gebaseerd is op de aangeboren passie voor koeien. De luxe van een makkelijke bedrijfsvoering heeft het tweetal echter niet.

‘Van oorsprong komen we uit het Westland, uit het plaatsje De Lier. In 1976 moesten we daar weg voor de kassenbouw. We boerden op een pachtbedrijf van verzekeringsmaatschappij ASR en kregen deze nieuwe plek aangeboden’, verhaalt Miranda de geschiedenis.

De grond is uitgegeven in langjarige pacht. In 2000 hebben de melkveehouders de gebouwen kunnen kopen. ‘Het was met de verpachter altijd een enorm getouwtrek als er wat aan de gebouwen moest gebeuren. Daarnaast wilden we graag een nieuwe jongvee-

stal bouwen. De enige optie daarvoor was om de gebouwen eerst te kopen.’

De nieuwe jongveestapel werd na de bouw eerst verhuurd aan een collega tot de veestapel voldoende gegroeid was om hem zelf in gebruik te nemen. Op dit moment is de ligboxenstal eigenlijk nodig aan vervanging toe. ‘Alle maten zijn van veertig jaar terug. De boxen staan op 1,10 meter en als de koeien in het voerhek staan, kan er maar net een koe achterlangs lopen. Ook de roostervloer wordt slecht.’ Dat er nog geen nieuwe stal staat, heeft alles te maken met het pachtbedrijf. ‘De bank wil gewoon niets, omdat er weinig onderpand onder het bedrijf zit. Een nieuwe stal voor 120 koeien hebben we al uit ons hoofd gezet, maar eentje voor 80 of 90 koeien is wel wenselijk. We geven de moed niet op’, klinkt Arjo strijdlustig.

Langzaam maar zeker is de veestapel gegroeid tot bijna 90 koeien net voordat de fosfaatreductie in werking trad. Maar dat aantal werd niet gemolken op de bewuste 1 juli 2015. ‘We zaten altijd vrij ruim in ons jongvee en verkochten dan dikwijls een stuk of vijftien vaarzen in één keer naar één veehouder. Dat was voor de referentiedatum ook net gebeurd’, aldus Miranda. ‘Maar eigenlijk is 70 koeien in de stal ook wel genoeg. Door de droge koeien op stro in de loods te houden past dat allemaal precies.’

Meer kopruimte en diepstrooisel

Om het functioneren van de koeien in de stal te vergemakkelijken hebben Arjo en Miranda Hoogerbrugge, die het bedrijf drie jaar geleden hebben overgenomen, wel diverse aanpassingen gedaan. Zo is de buitenmuur van de stal verzet om de koeien bij het opstaan meer kopruimte te geven. In de diepstrooiselboxen ligt een dikke laag paardenmest, aan de achterkant op de plaats gehouden door een 20 centimeter dikke dubbelwandige pvc-pijp.

‘We zijn destijds bij wijze van proef met zeven boxen diepstrooisel begonnen. Die lagen altijd vol, dus was

het voor ons snel duidelijk', vertelt Arjo. Het vullen van de boxen moet met de kruiwagen. 'Dat is onze sportschool', grapt Miranda. 'Maar het is voor ons geen straf, omdat we zien dat het de redding voor onze koeien in deze stal is. Koeien van een ander bedrijf hoeft je hier ook echt niet in de stal te doen, dat komt niet goed. De onze weten niet beter. Maar komen uit dit soort stallen niet vaak de fraaiste koeien?', stelt Arjo de vraag. 'Liefhebberij en passie zijn in het management belangrijker dan een moderne huisvesting. Door kort erop te zitten proberen wij het verschil te maken. Door ons beperkt koppel kan ik aan het gedrag van een koe wel zien of ze die nacht kalft of morgen tochtig wordt.'

Over fraaie koeien gesproken, die huisvest stal Hoogerbrugge wel. De koeien zijn gemiddeld met 84,3 punten ingeschreven, maar imposanter: het koppel huisvest inmiddels een groot aantal kampioenen.

Niet fokken voor de show

Al sinds mensenheugenis neemt familie Hoogerbrugge deel aan regionale keuringen in het westen van het land, met dikwijls een plek in het midden van de rubriek als resultaat. Vijf jaar geleden kwam er een omslag en wonnen ze met Savardochter Emmalien 58 zelfs het algemeen kampioenschap op de Vebo. Het betekende het eerste kampioenschap met een

melkgevend dier. De jaren erna volgden veel meer prijzen en daarin had Goldwyndochter Geertruida 35 een belangrijke rol. Ze nam al twee keer deel aan de NRM een behaalde een finaleplaats op de HHH-show. 'De prestatie waar we bij haar het meest trots op zijn, is de 1a-plek op de FVZH-wintershow in Noordoost. In Zuid-Holland een rubriek winnen met een vierdekalfskoe is heel bijzonder', vertelt Arjo enthousiast. Op regionale keuringen won Geertruida ook diverse kampioenschappen. 'Alle bekertjes op dat kastje – dertien in totaal – heeft zij gewonnen', vertelt Arjo in de woonkamer, waar op diverse plaatsen eremetaal schittert.

Met deze keuringsgeschiedenis rijst natuurlijk de vraag wat er vijf jaar geleden voor de verandering heeft gezorgd. 'We gebruiken al zeker twaalf jaar vooral Canadese stieren. We fokken niet voor de show, maar op functionaliteit gecombineerd met een goede productie. Een stier met -0,25 procent eiwit komt er hier niet zo snel in. Maar op deze manier hopen we wel voortdurend een aantal koeien te fokken waarmee we naar de keuring kunnen', aldus Arjo. 'Ik denk dat vooral de aanpassingen aan de stal hebben bijgedragen aan de recente keuringsuccessen.'

Ieder jaar bezoeken de fokkers zeker zes keuringen en krijgen daarbij al volop hulp van de kinderen van

Connie 37 (v. Acme) won recent het algemeen kampioenschap op de Vebo en staat voorspeld op 14.004 kg melk, 4,05 procent vet, 3,03 procent eiwit en 116 lactatiewaarde

Miranda: Mieke (10) en Anouk (7). 'Het is onze grote hobby en een stukje sport. Het is fantastisch om met de koeien bezig te zijn, ook in de voorbereidingen. Twee uur contact met een koe tijdens het scheren, daar kan ik ook al van genieten', stelt Arjo. 'Daarnaast is een keuring een mooie plek om te zien waar je koeien staan. Meekomen met de rest geeft een kick. Een veterinaire risico vormt het nauwelijks, want alle dieren hebben dezelfde status. Een binnen-vliegende spreekwoord vormt een groter risico op ziekte-insleep.' Het doel voor de keuringsdeelname is om nog eens echt goed partij te bieden op een landelijke keuring. Liefst met winst tot gevolg natuurlijk, deelt Arjo de gezamenlijke ambitie.

Miranda werkt ook nog twee-en-een-halve dag buiten de deur en naast de zorg voor haar gezin is ze ook iedere dag op het bedrijf te vinden.

Keuringen voelen als vakantie

Dat keuringen eerder geld kosten dan geld opleveren, daarvan zijn Arjo en Miranda zich bewust. 'Maar een hobby mag geld kosten, toch? Wij en de meiden gaan liever naar een keuring dan een dag uit naar het pretpark', vertelt Miranda. 'De sfeer op de keuring als koeienmensen onder elkaar, wij genieten ervan. Het is voor ons als vakantie. En soms verdienen we misschien nog wel eens iets terug via de verkoop van vee. Daarnaast is een voordeel dat wij vanwege de paarden eigen vervoer richting de keuring hebben, dat scheelt flink in de kosten.'

Genieten op een keuring, daar gaat het voor Arjo en Miranda om. Niet alles op het gebied van fokkerij en management hoeft daarom te wijken voor de keu-

ringsdeelname. 'We voeren of huisvesten koeien niet apart voor een show, de uiers melken we gewoon vierkant uit en scheren doen we vrijwel altijd zelf.' De afgelopen Vebo was met vijf van de zes individuele kampioenen en de beste bedrijfsgroep bij zwartbont en een reservetitel bij roodbont een van de meest succesvolle keuringsdeelnames. Uiteraard was ook Geertruida 35 weer succesvol, met dit keer de titel bij de senioren. De Goldwyndochter blijkt ook nog eens goed te fokken, want zowel haar Windbrook- als haar Doormandochter werden reservekampioene. De grootste beker was echter voor Connie 37 (v. Acme) voor het winnen van het algemeen kampioenschap. 'Ze is niet te groot, maar heeft zoveel kwaliteit in uier en benen. Als ze gemolken is, lijkt haar uier wel een oude krant.' Binnenkort wordt Connie, nu nog ingeschreven met 86 punten, opnieuw beoordeeld door de stamboekinspecteurs van CRV.

Honderdtonners en nuka van zelfde stier

Stieren die in Woubrugge op dit moment voor nafok mogen zorgen, zijn bijvoorbeeld Doorman, Unix, Solomon, Impression en bij roodbont Attico. Daarnaast gebruikt Arjo soms ook oudere stieren. 'Ik weet graag hoe een stier fokt. Zo ligt er nu in de iglo nog een kalf van Tribute, terwijl twee van onze laatste honderdtonners ook dochters van Tribute waren. Het moeilijke is nu kiezen welke kalveren je aanhoudt, omdat je in verband met de fosfaatwetgeving zo min mogelijk jongvee wilt houden. Een duurzame veestapel komt ook nu financieel weer als beste uit. Daar blijven we dan ook vol passie naar streven.' |

▲
De koeien in de zomerperiode krijgen vanwege de oude ligboxenstal dag en nacht weidegang